

drejer sig om arv og gaver, lempes. Det er en fordel.

Derfor bliver vores konklusion, at vi måske kunne have ønsket os nogle enkelte ting lidt anderledes, men vi synes, det er et godt skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi de forslag, vi her behandler.

Elisabeth Arnold (RV):

De to forslag, vi behandler her, er et led i den finanslovaftale, der blev indgået mellem Venstre og De Konservative og regeringen i forbindelse med finansloven for 1995.

Det Radikale Venstre synes, det er en udmærket idé at indføre en forenkling af systemet og gå over til en boafgift i stedet for som tidligere en arveafgift, der blev beskattet hos arvingen.

Jeg kan slet ikke dele den forargelse, som flere af de tidligere ordførere har været inde på. Ordføreren for Fremskridtspartiet sagde, at det var en misundelsesafgift. Det kan jeg ikke se noget som helst belæg for. Gaveafgiften blev pålagt den, der fik arven, og det er jo ikke en indkomst, som man havde gjort sig fortjent til på nogen måde, eller som man kunne have haft udsigt til at få, så der har ikke været tale om nogen form for afsavn, som den pågældende arving har kunnet mærke på nogen som helst måde, og derfor har vi ikke haft nogen stærke følelser i forbindelse med omlægningen her.

Det, der kunne undre mig, var, når den konservative ordfører omtalte det som en oldnordisk tankegang, at der overhovedet skulle være afgift på disse ting. Mig bekendt har ingen konservativ skatteminister eller anden borgerlig skatteminister i al den tid, de borgerlige havde regeringsmagten, forsøgt at ændre på dette system på nogen måde. Man har simpelt hen haft brug for provenuet og har ikke ønsket at afskaffe disse ting, fordi det jo gav et hårdt tiltrængt provenu i statskassen. At man nu mener, at der er luft til noget mere, kan vi kun konstaterer, og det er så i orden, og vi har ikke nogen indvendinger imod det.

Til SF's ordfører kan jeg godt smile lidt, fordi SF kalder det for fordelingspolitik, så det klodser. Det synes jeg er meget flot sagt, når det drejer sig om en beløbsstørrelse i alt på 750 mio. kr. pr. år på et samlet dansk nationalprodukt, som er adskillige hundrede milliarder. Man kan altså ikke lave meget fordelingspolitik for under en promille af nationalproduktet.

Desuden sagde SF, at det ikke var noget, der optog almindelige mennesker. Det kan jeg helt

afkræfte. Hvis man prøver at læse lidt i juristbrevkasserne rundt omkring i vores aviser og ugeblade, vil man kunne se, at en meget stor del af korrespondancen drejer sig om, hvor meget et forældrepar kan give sit barn i afgiftsfri gave f.eks. Det hæves ganske voldsomt nu med disse forslag, og det er noget, der optager ganske almindelige mennesker ganske meget, og det vil de også kunne mærke. Det synes vi ikke der er noget som helst forkert i. Det her kommer også almindelige mennesker til gode.

Det Radikale Venstre støtter forslagene.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det var spørgsmålet om formuebeskatningen, som jeg erkender jeg selv bragte på bane.

Fru Elisabeth Arnold må jo være bekendt med, at de borgerlige regeringer, der var fra 1982 til 1993, aldrig nogen sinde har haft flertal, og det er jo umuligt at gennemføre en lov om formuebeskatning, når der ikke er flertal. Vi har ikke nogen forestilling om, at vi på det tidspunkt kunne have fået det med Socialdemokratiet, men Det Radikale Venstre var jo selv med i flere af disse regeringer eller bag dem, så det kan ikke være nogen nyhed.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Elisabeth Arnold ... frafalder. Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Det er mildest talt skammeligt, at man mener, at der er råd til at give 750 mio. kr. til de rigeste – tilmed på en sådan måde, at jo rigere man er, jo større gevinst får man jo ud af det både i kroner og i procent, samtidig med at vi altså ikke har råd til at få passet alle børn, og samtidig med at vi ikke har råd til at give de ældre en ordentlig pleje. Der er masser af ting, vi ikke har råd til, og vi har oven i købet en finansminister, der nu siger, at der er brug for at stramme finanspolitikken, samtidig med at vi altså her lossere 750 mio. kr. ud.

Det er jo en del af et finanslovsforlig, som også indeholdt en betaling. De 750 mio. kr. blev bl.a. fundet ved gennemførelse af forringelse af orlovsordningerne, stramminger for de arbejdsløse, højere betaling i daginstitutionerne og en stribe af de ting, vi diskuterede, da vi diskuterede finansloven.

Jeg håber ærlig talt – om ikke vi får andet positivt ud af det her i dag – at man så kan finde